

mig som Deputationsleder fik han den Besked, efter at man havde forklaret denne Industris vanskelige Forhold, at Sagen skulde blive taget under den velvilligste Overvejelse fra Ministeriets Side, og at jeg vilde forsøge en Forhandling med Finansudvalgene for muligvis at kunne imødekomme Ønskerne. Derfor forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor Spørgsmaalet rejses her; det ærede Medlem maa vel sagtens have haft en Interesse deri, som ikke er iøjnefaldende for mig. Men jeg skal i Overensstemmelse med mit Løfte til ham behandle Sagen med al mulig Velvillie, og skønt det vil betyde et ikke helt ringe finansielt Offer ogsaa i 1928, tror jeg, at man under Hensyn til Stenindustriens Stilling maa finde sig i at bringe dette Offer. Nu koster denne Fragtgodtgørelse ca. 400 000 Kr. aarlig, det var Mening, at vi i 1928 skulde naa ned til et Beløb af 150 000 Kr. Stenindustrien hævder, at den kan ikke begaa sig med et Fragttilskud af den Størrelse, og jeg har Grund til at tro, at den Fremstilling, jeg har faaet af Sagen, og som gaar ud paa, at man virkelig har bestræbt sig for at bringe Produktionsomkostningerne ned og for at gennemføre tekniske Forbedringer, er rigtig, saaledes at man vel tør vente, at dette Tilskud, denne Gangkurv, dog en Gang kan fjernes. Jeg havde haabet, at det skulde være ved Udgangen af 1928, nu bliver det maaske først ved Udgangen af 1929, maaske først ved Udgangen af 1930. Derom er jeg rede til at forhandle, og hvis Finansudvalgene billiger, at man fortsætter endnu et Aar eller to, skal det ikke støde paa afgørende Vanskeligheder fra min Side. Jeg har nu overfor Tinget gentaget det Tilsagn, jeg tidligere har givet det ærede Medlem og Stenindustriens Repræsentanter, og jeg tør vel nu tro, at det ærede Medlem er blevet saa forsikret om Velvillie fra min Side, at vi ikke behøver at diskutere den Sag mere for aabne Døre.

Angaaende Værnepligtsspørgsmaalet gaar jeg ud fra, at den højtærede Forsvarsminister vil udtale sig. Det er jo ganske vist, indtil Indkaldelse finder Sted, et Spørgsmaal, der henhører under Indenrigsministeriet, og der er ogsaa her af det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen fremdraget Forhold, som det kunde være ønskeligt fra Ministeriets Side at gøre nogle Bemærkninger til. Men Sagen er maaske ikke større end, at det ærede Medlem vil være tilfreds, naar jeg giver ham de Op-

lysninger, jeg i saa Henseende har til Disposition, privat.

Det gælder ogsaa de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen har fremsat angaaende Dansk Husflidsselskab. Det ærede Medlem ønskede, at Indenrigsministeren skulde anvende den Indflydelse, som det ærede Medlem mener, Ministeren har, fordi der bevilges dette Selskab et aarligt Tilskud, til at tilvejebringe en anden S sammensætning af Selskabets Bestyrelse. Deri kan jeg ikke tjene det ærede Medlem. Jeg føler mig ikke paa nogen Maade berettiget til at bryde ind noget Sted, hvor Penge finder Indgang, som bevilges af Staten til Fremme af gode Formaal. Jeg ønsker ikke under nogen Form at lægge Tryk paa Dansk Husflidsselskab f. Eks. ved at true med at tage Støtten bort eller væsentlig formindske den, hvis det ikke ændrer Bestyrelsens S sammensætning. Og det forbavser mig unægtelig noget, at det ærede Medlem kommer her og opfordrer mig til sligt. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem ønsker en saadan Fremgangsmaade som den, han her vil have anvendt, ophøjet til Princip, for saa kunde det jo gerne være, at det blev mere ubehageligt for det ærede Medlem end den Behagfølelse, han vilde kunne faa, hvis jeg bragte Metoden til Anvendelse overfor Husflidsselskabet. I øvrigt vil jeg derom sige, at det forekommer mig, at den Maade, hvorpaa Bestyrelsen af Dansk Husflidsselskab sammensættes, baade sikrer de enkelte Kredse Hovedindflydelsen i Bestyrelsen og ogsaa sikrer, at Mænd, hvis Arbejde er af Betydning for Husflidssagen, kan faa Sæde i Bestyrelsen. Saa jeg finder, at alt i saa Henseende er ganske vel.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har anmodet om, at der maatte blive givet en forøget Bevilling til Delingsførerkursus. Det ærede Medlem har omtalt den Betydning, som disse Kursus har, og har ønsket Bevillingen, som nu er paa 27 000 Kr., forhøjet til 35 000 Kr. Jeg maa derom sige, at jeg ganske deler den Opfattelse, som det ærede Medlem her har givet Udtryk med Hensyn til Betydningen af Delingsførernes Arbejde og Værdien af de Kursus, der etableres for dem. Men jeg tvivler dog meget paa, at det vil være muligt at gaa til en Forhøjelse af denne Bevilling. Den laa ganske vist i 1920—21 og 1921—22 helt oppe paa 40 000 Kr., men Aarsagen dertil var jo den, at efter Genforeningen krævede Ungdommens le-